

علیقلی خان سردار اسعد

تاریخ نگاری بختیاری

زندگی سیاسی و فرهنگی سردار اسعد

حاج علیقلی خان سردار اسعد (دوم) فاتح تهران و یکی از خانهای بختیاری، در سال ۱۲۷۴ ق / ۱۸۵۷ م در میان سیاه چادرهای ایل بختیاری متولد شد.^۱ وی چهارمین پسر حسینقلی خان، ایلخانی بختیاری بود که در سال ۱۲۹۹ ق / ۱۸۸۲ م، توسط مسعود میرزا ظل السلطان، حاکم اصفهان و ایالات جنوبی و مرکزی ایران به قتل رسید.

علیقلی مراحل آغازین تربیت و تکامل خود را میان ایل طی کرد و در عنفوان جوانی، به همراه مادرش به زیارت مکه نائل شد و از آن پس به حاجی ملقب گردید.^۲ به هنگام مسافرت حسینقلی خان به اصفهان و قتل وی توسط خلیل السلطان، دو پسر وی اسفندیار و علیقلی همراه وی بودند و با قتل پدر زندانی شدند.

علیقلی پس از سه سال حبس با وساطت امین السلطان، صدراعظم ناصرالدین شاه، در سال ۱۳۰۲ ق آزاد شد.^۳ پس از ورود به تهران، با حمایت‌های دائمی امین السلطان به درجه سرتیپ رسید و به فرماندهی تیپ سوار صدنه بختیاری - گارد ویژه صدراعظم - منصوب شد.^۴ پس از مرگ برادرش اسفندیار خان، سردار اسعد (اول)، در سال ۱۳۲۱ ق / ۱۹۰۳ م این لقب به علیقلی خان اعطا شد.^۵ طی دوره چهل روزه فاصله میان قتل ناصرالدین شاه و ورود مظفرالدین شاه به پایتخت، علیقلی و سواران بختیاری اش از جان امین السلطان محافظت کردند که اداره امور مهم دولت را بر عهده داشت. طی یک دوره چند ساله، روابط حسن و عیقی میان علیقلی و امین السلطان ایجاد شده بود که باعث شد، پس از برکناری امین السلطان در سال ۱۳۲۴ ق / ۱۸۹۶ م،

سردار اسعد نیز تهران را ترک گفت و به ایل خود پیوست.^۶ وی در سال ۱۳۱۸ ق / ۱۹۰۰ م از طریق هند به اروپا رفت و پس از حدود دو سال اقامت در اروپای پیش‌رفته آن روزگار، به تهران بازگشت. طی دو سال اقامت سردار (علیقلی) در اروپا، وی با تحولات و پیش‌رفتهای اروپاییان آشنا و اندیشه‌اش متتحول شد. پس از بازگشت به تهران، دوباره فرماندهی محافظان امین‌السلطان را پذیرفت، چرا که او هم برای بار دیگری صدراعظم شده بود. با برکناری مجدد امین‌السلطان از صدارت عظماً، سردار اسعد نیز که از پذیرش فرماندهی گارد محافظ نخست وزیر جدید (عین‌الدوله) اکراه داشت، به سرزمین بختیاری بازگشت.^۷

علیقلی خان سردار اسعد در سال ۱۳۲۴ ق / ۱۹۰۶ م، برای معالجه چشمان خود به اروپا رفت و سه سال در فرانسه اقامت کرد.^۸ در پاریس از استبداد صغیر محمد علیشاه و سرکوبی مشروطه خواهان اطلاع پیدا کرد و نسبت به آینده ایران نگران شد. در نتیجه، در جلسات مشروطه خواهان ایرانی که از چنگال محمد علیشاه گریخته و در پاریس گرد هم آمده بودند، به طور منظم شرکت کرد و از آنان حمایت مادی و معنوی به عمل آورد.^۹

با تشویق‌های مکرر مشروطه خواهان ایرانی، سرانجام سردار اسعد مصمم شد، بر ضد استبداد وارد عمل شود. پس به لندن رفت و بعد از مذاکره با مقامات وزارت خارجه انگلیس، آنان را درخصوص حرکتش بر ضد استبداد مقاعد کرد.^{۱۰} سردار پس از ارسال نامه‌هایی به برادر بزرگتر خود، نجفقلی خان صمصام‌السلطنه، مبنی بر بسیج نیروی بختیاری، روانه ایران گردید.

در سال ۱۳۲۹ قی نیز، برای تأسیس مدرسه صنایع مستظرفه به کمال الملک و حکیم الملک کمک کرد و مجوز واگذاری قسمتی از اراضی باع نگارستان را برای ساختن این مدرسه، همراه با مبالغ زیادی پول، از مجلس شورای ملی گرفت.^{۱۴}

سردار به امر تعلیم و تربیت کودکان بختیاری نیز توجه داشت و بدین خاطر، دبستانی به سبک مدرسه‌های نوین در سرزمین بختیاری تأسیس کرد. به علاوه، شیخ علی تاری را با چند نفر معلم از تهران استخدام کرد و برای تعلیم و تربیت کودکان بختیاری به میان ایل برد.^{۱۵} بعد از با کمک مالی خودش فارغ التحصیلان همین مدرسه و کودکان دیگری را برای ادامه تحصیلات به اروپا فرستاد.^{۱۶}

سردار اسعد علاقه‌زیادی نیز به امر تألیف و ترجمه داشت. یا خود شخصاً به تألیف و ترجمه مبادرت می‌ورزید و یا این که دیگران را به تألیف و ترجمه تشویق می‌کرد.

در این راستا، از حمایت‌های مادی و معنوی آن‌ها نیز دریغ نمی‌ورزید. او نویسنده‌گان، محققان و مترجمان را استخدام کرد و به قریب جونقان، ملک خود برد و در آن‌جا به کار تألیف و ترجمه گماشت.^{۱۷} سردار نوشته‌ها و کتاب‌های غیر فارسی

را بر حسب علاقه و سلیقه خود انتخاب می‌کرد و به گروه مترجمان می‌سپرد و در طول ترجمه بر کار آن‌ها نظارت داشت. خود او نیز چنان در امر مطالعه، تألیف و ترجمه کوشید که سرانجام چشمانش را از دستداد و نایینا شد. آثار و کتاب‌هایی که سردار اسعد شخصاً تألیف، ترجمه یا منتشر کرده است، عبارتند از (طبق ضبط خانباشی‌شار در کتاب فهرست کتابهای چاپی فارسی) :

۱. تاریخ حمیدی (استان تاریخی درباره سلطان عبدالحمید)، نوشته پیر کیارد، ۱۳۲۷ ق.

۲. خلاصه الاعصار فی تاریخ البختیاری یا تاریخ بختیاری.

۳. دختر فرعون، نوشته کساندر دوما، ۱۳۲۴ ق.

۴. عشق پاریس، نوشته کساندر دوما، ۱۳۲۲ ق.

۵. غادة الانگلیس (بولینا)، نوشته جرجی زیدان، ۱۳۲۱ ق.

۶. هانری سوم، ۱۳۲۳ ق.

۷. هرمس مصری، ۱۳۲۲ ق.

صمصام السلطنه که قلا اصفهان را از چنگ دولت در آورده بود، با رسیدن برادر کوچک‌تر اما کارдан خود، فرماندهی را به او واگذاشت و سردار اسعد باتیروهای بختیاری عازم تهران شد. او ضمن اجتناب از خونریزی فامیلی، بختیاری‌های تحت فرماندهی خود را از هر گونه بی‌نظمی و غارتگری بر حذر داشت.

سرانجام دو سپاه شمال و جنوب به رهبری محمد ولی خان تنکابنی (سپهبدار اعظم) و علیقلی خان سردار اسعد در ۲۴ جمادی‌الثانی ۱۳۲۷ ق / ۲۰ زوئن ۱۹۰۹ م وارد تهران شدند و محمد علی شاه مستبد را از سلطنت خلع کردند. در اولین کابینه پس از فتح تهران، سردار اسعد وزیر دارخانه شد، اما دو ماه بعد در کابینه سپهبدار اعظم به منصب وزارت جنگ رسید. با تشکیل کابینه مستوفی‌الممالک، هر دو فاتح مناصب وزارتی را ترک گفتند و نماینده مجلس شدند. با سقوط کابینه مستوفی و تشکیل مجدد کابینه سپهبدار، سردار اسعد با وجود اصرارهای وی، حاضر به پذیرش پست وزارت نشد.^{۱۸} مدتی بعد هم، حتی نشان قدس و مبلغ ۶ هزار تومان را که از جانب دولت به وی اعطای شده بود، برای تعلیم و تربیت کودکان ایرانی به وزارت علوم مستردن نمود.

در اول جمادی‌الثانی ۱۳۲۹ ق / ۳ زوئن ۱۹۱۱ م، سردار آزرده از بی ثباتی امور دولت، برای ادامه معالجه چشمانش روانه اروپا شد. پس از معالجه، در زمستان همان سال به ایران بازگشت اما کم‌تر از یکسال بعد، کاملاً تابینا، فلنج و خانه نشین شد. سردار از آن پس باقی زندگی اش را بفعالیت‌های علمی و فرهنگی و گوش دادن به کتاب‌هایی که برایش قرائت می‌کردند، سپری کرد و سرانجام، در ۱۴ محرم ۱۳۳۶ / اول نوامبر ۱۹۱۷ م در سن ۶۳ سالگی به دیار باقی شناخت.^{۱۹} دولت و ملت ایران به پاس خدمات وی به میهن، مراسم تشیع جنازه و سوگواری آبرومندانه‌ای برگزار کردند و پیکرش را در تکه میر قبرستان تحت فولاد اصفهان (آرامگاه خانوادگی خوانین بختیاری) دفن نمودند.

علیقلی خان سردار اسعد تها در امور سیاسی و نظامی دارای شایستگی و ذکاوت نبود، بلکه در امور علمی و فرهنگی نیز لیاقت و کارگاهی زیادی نداشت و منشأ آثار و خدمات فراوانی شد. وی علاقه و توجه شدیدی به مسائل علمی و فرهنگی داشت و در این راستا، از هیچ‌گونه تلاشی فروگذار نمی‌کرد. سردار سفرهای زیادی به اروپا، بهویژه فرانسه داشت و با تحولات و پیشرفت‌های آن سرزمین آشناشد. همین آشنایی باعث مترقبی شدن اندیشه و ذهن او گردید و در نتیجه کوشید در ایران به ایجاد تحولات، بهویژه تحولات فرهنگی، دست بزند. در ادامه، تنها بخشی از اقدامات و آثار علمی و فرهنگی وی ارائه می‌شود.

سردار اسعد از اولین رجالی بود که قبل از طلوع مشروطیت ایران نسبت به تعلیم و تربیت کودکان ایرانی توجه نشان دادند. در اولین مجلسی که در سال ۱۳۱۵ ق برای توجه به امر معارف تشکیل شد، حضور داشت.^{۲۰}

ما از تاریخ بود؛ زیرا که او به تاریخ بسیار علاوه داشت.^{۱۹}

علاوه سردار اسعد به تاریخ و تاریخ نگاری از این جامعه می‌شود که در میان کتاب‌هایی که به وسیله خود او و یا تشویق و حمایت و ترجمه و تالیف شدند، چندین اثر تاریخی، همچون تاجگذاری شاه سلیمان صفوی، سفرنامه شرلی، سرگذشت کوروش کبیر، کتاب آبی (گزارش‌های محروم‌های وزارت خارجه انگلیس از انقلاب مشروطه)، تاریخ حمیدی و به ویژه خلاصه الاعصار فی تاریخ البختیار به چشم می‌خورد. اما کتاب آخر از خیلی چهات با کتاب‌های تاریخی دیگری که ذکر شد، تفاوت دارد. در اینجا مهم ترین ویژگی‌ها و وجوده اهمیت تاریخ بختیاری، فهرست وار ذکر می‌شود:

۱. در این کتاب نه تنها به وقایع و مسائل تاریخی، بلکه به مسائل و موضوعات دیگری هم چون جغرافیایی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و... پرداخته شده است. برای مثال، مسائلی چون اصل و نسب بختیاری، زبان، آداب و رسوم، اخلاقیات و مشاغل و معیشت آن‌ها و همچنین کوه‌ها، رودخانه‌ها، آثار باستانی و... منطقه زندگی بختیاری شرح گردیده‌اند.

محدوده زمانی نوشته‌های کتاب از ادوار افسانه‌ای و ماقبل تاریخ ایران تا جنگ جهانی اول است که اگر چه ترتیب تاریخی و قایع به طور کامل رعایت نشده، اما اطلاعات وسیع و می‌سوطی در یک جا گردآوری شده است. پر واضح است که مطالب مربوط به انقلاب مشروطه و فتح تهران، به دلیل حضور شخص سردار اسعد، از تفضیل و سندیت بیشتری برخوردارند.

۲. از دیگر ویژگی‌های کتاب تاریخ بختیاری این است که در آن، علاوه بر استفاده از نظرات نویسنده‌ان، به ویژه سردار اسعد از نوشته‌ها و ترجمه‌های دیگران، به وسیله شخص سردار اسعد بازبینی شده است. سردار که درخصوص مسائل تاریخی، جغرافیایی، فرهنگی و... ایل بختیاری اطلاعات وسیعی داشت، ایرادات آن‌ها را اصلاح و رفع می‌کرد. وی خیلی از مطالب مبالغه‌آمیز درباره ایل بختیاری و شخص خودش را که حالت مدح و ستایش داشت و دیگران نوشته بودند، حذف می‌کرد و یا می‌سوزاند.

۳. در این کتاب از اسناد، فرمان‌ها و حکم‌های سلطنتی، نامه‌ها،

تلگرافات و سایر مستندات تاریخی استفاده شده است. ارائه فرمان

نادرشاه به علی صالح خان بختیاری، فرمان شاه اسماعیل سوم صفوی

به خان مذکور و فرمان کریم خان به ابدال خان بختیاری^{۲۰} و ارائه

اعلامیه‌ها، تلگرافات و... در مبحث «بختیاری‌ها و مشروطه»، حاکی

از توجه نویسنده‌ان و گردآورنده‌ان کتاب به اسناد و مدارک تاریخی

است.^{۲۱}

نویسنده‌ان و مترجمان تاریخ بختیاری

در مجموع ۱۴ نفر در تالیف و ترجمه کتاب تاریخ بختیاری نقش داشتند که عبارتند از:

۱. سردار اسعد که کتاب تاریخ بختیاری زیر نظر و به دستور او نوشته شد. او اضافه بروایش کتاب برای چاپ، قسمت‌هایی از کتاب را هم نوشته که در هر قسمت، با عبارت «نوشته سردار اسعد» مشخص شده است.

۲. عبدالحسین خان لسان‌السلطنه ملک المورخین، نویسنده‌ان و

علمی کتاب می‌کاهد، اما در زمان گردآوری کتاب تاریخ بختیاری، چون اغلب آن آثار ترجمه و چاپ نشده بودند، گردآورنده‌ان کتاب، به ویژه شخص سردار اسعد، ارائه ترجمه آن‌ها را در کتاب مذکور ضروری تشخیص داد. بعدها در عصر پهلوی، خسروخان سردار ظفر، برادر سردار اسعد، در کتاب یادداشت‌ها و خاطرات خود، ترجمه سفرنامه لایار در رعایتاً از کتاب تاریخ بختیاری اقتباس کرد.

۳. بهره‌گیری از اندیشه و قلم قوی نویسنده‌ان و

مراحل چاپ و انتشار کتاب تاریخ پختیاری

این کتاب به صورت یک جا و در یک جلد به چاپ نرسیده است.

چاپ‌های ارائه شده از کتاب به قرار زیر است:

۱- بخش اصلی کتاب که در سال های ۱۳۲۷ و ۱۳۲۸ ایجاد شد، در ۵۴۱ صفحه توسط ملک المورخین تألیف و تدوین شده بود، در قطع رحلی و چاپ سنگی، طی سال های ۱۹۰۹-۱۹۱۰ در ایالات متحده آمریکا منتشر شد. این بخش در سال ۱۳۲۹-۱۹۱۳ به چاپ رسید. این بخش در سال ۱۳۵۵ شمسی، زیر نظر محمد مقدم، مصطفی انصاری و مجید رهنما، همراه با ۵۰ عنوان کتاب نایاب درباره فرهنگ و تاریخ ایران بود و از روی نسخه ای که در کتابخانه «دانشکده ادبیات و علوم انسانی» دانشگاه تهران نگهداری می شد، عکس برادری و به صورت افست بدون هیچ دخل و تصریفی، تجدید چاپ شد. این قسمت که نسخه های آن فراوان وجود داشته است، تنایه گفته جواد صفت نژاد، ناقص است؛ زیرا که با رجوع به نهرست آغاز آن، عنوان هایی مشاهده می شود که مطالب آن در متن وجود ندارد.

۲. تعداد بسیار کمی از نسخه‌های چاپی کتاب مذکور وجود داشته‌اند که حاوی قسمت دوم آن هستند. محترای این قسمت از «کوه نگین» (ص ۵۴۰) آغاز و با «رود کارون» (ص ۶۳۶) خاتمه می‌پذیرد. طالب‌اطلاعات این قسمت بیشتر راجع به مشروطیت است که رخلاف قسمت اول، صفحات آن شماره‌گذاری نشده‌اند. به عقیده صفحی نژاد، همین قسمت است که سردار اسعد اغراق آمیز دانسته و سوزانده است. با وجود نابودی آن‌ها توسط سردار اسعد، چند نسخه ز آن باقی مانده و حتی یکی از آن‌ها در اختیار جواد صفحی نژاد قرار گرفته می‌باشد.

۳. بعضی نسخه‌های دیگری که خیلی نایابند، شامل قسمت سوم با پایانی کتاب می‌شوند. این قسمت از صفحه ۶۴۹ آغاز می‌شود. و حاصل همکاری سلطان محمدخان اسدالسلطنه نایینی با سردار اسعد وده است ولسان‌الملک سپهر (ملک‌المورخین) در ن منتشر ندارد. این بخش که در سال ۱۳۳۳ق تهیه شده است، شامل واقعیت کشته شدن ناصرالدین شاه مستنطاق قاتل وی، ترجمه قسمت‌هایی از سفرنامه اردون دوبلو... می‌شود.

۴. چاپ جامع و کامل کتاب تاریخ بختیاری به همت جواد صفوی
زاد، همراه با مقدمه‌ای دربارهٔ تاریخ چاپ کتاب، توسط انتشارات
ساواولی (فرهنگسر) در مهرماه ۱۳۶۱ش به عمل آمده است که افستی
ز مجموعهٔ چاپ‌های سنگی قبلي بوده است.

۵. کتاب بار دیگر و البته به صورتی شایسته و مطابق رسم الخط و
یرایش جدید، به اهتمام جمشید کیان فر، در سال ۱۳۷۶ چاپ شد.
پیشان مقدمه، حواشی و یادداشت‌های عالمانه و فاضلانه‌ای بر آن
گذاشته‌اند.

خان لسان الملک سپهر، نویسنده «ناسخ التاریخ» که مردی دانشمند و فاضل بود و مؤسس چند روزنامه و نویسنده کتاب هایی چون: مرآۃ الواقع مظفری، یادداشت های ملک المورخین. وی مؤلف اولیه و اصلی کتاب تاریخ بختیاری است که از سال ۱۳۲۷ق/۱۹۰۹م تا سال ۱۳۲۹ق/۱۹۱۱م به توصیه و حمایت سردار اسعد، به نگارش آن پرداخت. پس از سفر سردار به اروپا در سال ۱۳۲۹ق/۱۹۱۱م برای معالجه چشم، وقفه چهار ساله ای در نگارش کتاب پدید آمد که پس از شروع مجدد، دیگران کار را ادامه دادند.

۳. سلطان محمد بن اسد السلطنه نائيٰ، نويسنده و مترجم اواخر دوره قاجار که پس از بازگشت سردار اسعد از اروپا، به دستور وی تأليف كتاب را همراه با ترجمه بخش هایی از سفیرنامه بارون دو بيد ادامه داد و در رجب ۱۳۲۳ق/۱۹۱۵م آن را به پایان رساند.

۴. میرزا مهدی خان ضیغم الممالک بختیاری، نویسنده مباحث لغات بختیاری، کوه رنگین و کوه دره زان.

۵. عبدالحمید خان یمین نظام کاشانی، نویسندهٔ مباحث جغرافیا و تاریخ سیاسی بختیاری.

۶. میرزا عبدالرحیم خان کاشانی، نویسنده مبحث شرحی درباره سرزمین بختیاری.

٧- عليرضا بن محمد حسين بن كيحسرو بن فتحعليشاه فاجار،
مترجم خاطرات هوتم شيندلر.

۸- ابوالحسن حاصل سریپ درآماده‌یه مه از دوستان ملد المورخین، تحصیلکرد، نظامی در آلمان بود و پاداشت‌های شیندلر درباره‌ی اثار قدیمی سرزمین بختیاری را ترجمه کرد.

۲۰. محسن خان، مترجم بحث‌هایی از کتاب تاریخ ایران قدیم،
نوشته فردیناند یوستی آلمانی.

۱۰- مذکوران سبب، نظر مستحبی خان امیر حنفیه که بخش هایی از لغت نامه لاروس و کتاب تاریخ ایران را ترجمه کرد.

۱۱- مجموعه مقالات نویسندگان افغانستان

صاحب کتاب «گنجینه الجوامع»، دوست فرهنگی و خانوادگی سردار اسعد دوم و سوم که مصاحبه نشریه اکسیلیس فرانسوی با سردار اسعد را ترجمه کرد.

ایلخانان به فیلیپ لویل، پادشاه فرانسه را، با همکاری بلوشه، مستشرق فرانسوی ترجمه کرد.

۱۳. یوسف مسیحی چهارم‌محالی، از ارامنه جلافا که قسمت‌هایی از سفرنامه «لایارد انگلیسی» را در سال ۱۳۲۰ق و قسمت‌هایی از کتاب «ایران و قضیه ایران» نوشته لردکرزن انگلیسی را به سفارش و دستور سه‌دار اسعد تقدیم کرد.

۱۴. محمد علی الحسینی تفرشی که در سال ۱۳۳۳ق، پس از خاتمه تألیف کتاب، آن را برای چاپ ستمگ، گتایت کرد.

